

Nekad, nekad, nekad nepadodieties!

Marija N. Kuka

Pirmā padomniece Jauno sieviešu vispārējā prezidijā

Ko Tas Kungs vēlas, lai tu darītu? Viņš vēlas, lai tu būtu drosmīga un tikumīga Dieva meita, kas apņēmusies dzīvot katru dienu tā, lai būtu cienīga saņemt tempļa svētības.

Pagājušā gada augustā mēs aizvedām dažus no mūsu mazbērniem uz Timpanogas Alas Nacionālo dabas pieminekli, kas ir viena no Jūtas štata populārākajām apskates vietām. Lai sasniegtu alu, ir jānoiet 2,4 km garš un grūts ceļš, taču tas ir tā vērts, lai redzētu alas skaistos spirālveidojumus. Es biju pārliecināta, ka deviņgadīgajai Rutai būs mazliet grūti, taču es šaubījos, vai sešgadīgajai Kerolainei būs spēks un izturība paveikt šo visu ceļu.

Mēs visi bijām patīkami satraukti sākt pārgājienu un sākumā mēs ātri virzījāmies uz priekšu pa bruģēto taku. Ceturtā daļa no ceļa tika noieta ātri, taču pagāja ilgāks laiks, lai tiktu līdz pusceļam. Kerolaine sāka pagurt. Rutai klājās labi, un viņa iedrošināja Kerolaini turpināt ceļu. Mēs palēninājām gaitu, lai Kerolaine varētu tikt mums līdzi. Pēc tam šķita, ka viss gāja greizi. Uznāca spēcīgs vējš, un vēja nestie putekļi apgrūtināja redzamību. Bija mazliet baisi un, it kā ar to jau nebūtu bijis gana, mēs nonācām līdz zīmei, uz kuras bija rakstīts: „Klaburčūsku midzeņi! Palieliet uz takas. Palieliet drošību”.

Mēs turpinājām lēnām iet, taču, kad bija noieta jau trīs ceturtdaļas līdz mērķim, priekšā mūs vēl gaidīja kalna stāvākā daļa, kura jāpārvar. Nogurusi, nobijusies un apšaubot savas spējas, Kerolaine apsēdās un asarām acīs paziņoja: „Es padodos! Es tālāk vairs nevaru paiet!”

Mēs apsēdāmies un runājām par to, ko mums darīt. Mēs izveidojām plānu. Mēs nolēmām saskaitīt soļus un tad skatīties, kā mēs jutīsimies pēc 100 soļiem. Mēs ar Rutu iedrošinājām Kerolaini, ka mēs palīdzēsim viņai. Pa ceļam mums bija jāaskata kas tāds, kas ceļā padarīja mūs priecīgus, un mēs dalījāmies savos atklājumos. Mēs pat dziedājām dažas Sākumskolas dziesmas.

Viss mainījās. Kerolaine izlēma, ka sekos plānam. Simts soļi neiespējamo uzdevumu padarīja par iespējamu. Kerolaine zināja, ka mēs viņai palīdzēsim, un, kad mēs skatījāmies apkārt, lai saredzētu kaut ko labu, un dziedājām dziesmas, mēs jutāmies laimīgākas.

Vai jūs jebkad esat bijušas nobijušas un nomāktas, kad esat sastapušas ar izaicinājumiem, kas šķituši, ka nav jums pa spēkam? Vai jūs kādreiz esat vēlējušas padoties?

Iedomājieties kā Jozua, dižā pravieša Mozus pēctecis, varēja justies, zinot, ka viņam bija jāaizved Israēla bērni uz Apsolīto zemi. Es esmu pārliecināta, ka brīžiem viņš vēlējās padoties. Taču Tas Kungs viņu mierināja, atgādinot viņam trīs reizes būt drosmīgam. Ticot tam, ka Dievs būs kopā ar viņiem, Israēla bērni apņēmas: „Visu, ko tu mums esi pavēlējis, to mēs darīsim” (Jozuas 1:16).

Raksti ir pilni ar stāstiem par vīriešiem un sievietēm, kas ir izrādījuši lielu drosmi, darot to, ko Tas Kungs ir pavēlējis, pat tad, ja uzdevums ir šķītis nepiespējams, pat tad, kad viņi ir vēlējušies padoties.

Ko Tas Kungs vēlas, lai tu darītu? Viņš vēlas, lai tu būtu drosmīga un tikumīga Dieva meita, kas apņēmusies dzīvot katru dienu tā, lai būtu cienīga saņemt tempļa svētības un atgriezties pie Viņa. Šodienas pasaulē tas prasa drosmi. Tev ir pestīšanas iecere, kas dod iespēju to paveikt. Rīcības brīvība, spēja izvēlēties, ir būtiska šīs ieceres daļa. Tu jau esi izdarījusi dažas labas izvēles. Pirms tu piedzimi, tu izvēlējies nākt uz Zemi, lai saņemtu ķermeni un pārbaudītu sevi. Tu izvēlējies kristīties, kas ir pirmais nepieciešamais priekšraksts ceļā uz mūžīgo dzīvi. Tagad tu piedzīvo mirstīgo dzīvi, kur tu vari turpināt izdarīt izvēles, mācīties un augt. Svēto derību noslēgšana un tempļa priekšrakstu saņemšana ir vēl viens svarīgs solis šajā iecerē.

Tomēr kļūstot vecākām, jaunās sievietes, ceļš kļūst stāvāks, un jūs varat vēlēties padoties. Dzīve kļūst sarežģītāka, katrā pagriezienā ir jāpieņem lēmumi un jāastopas ar kārdinājumiem. Sātans pūtīs apmulsuma vējus, kas var raisīt tevī šaubas par to, vai šis ir tas ceļš, kuru tu vēlies iet. Tu vari tikt kārdināta izmēģināt citu ceļu, neskatoties uz to, ka ir izliktas brīdinājuma zīmes. Tu vari sākt apšaubīt savas spējas un domāt līdzīgi kādai jaunai sievietei: „Vai šodienas pasaulē vispār ir iespējams palikt tikumīgai?” Atbilde, manas jaunās draudzenes, ir „Jā!” Un mans padoms jums ir līdzīgs tam, ko Vinstons Čērčils deva Otrā Pasaules kara laikā: „Nekad, nekad, nekad nepadodieties! (Skat. Winston Churchill, “Never Give In,” Harrow School, 1941. g. 29. okt.).

Tas prasīs lielu drosmi, taču tev ir Viņa iecere! Kas tev palīdzēs sekot iecerei un būt drošsirdīgai un tikumīgai Dieva meitai? Pirmkārt, soli pa solim iegūsti stipru liecību. Otrkārt, meklē palīdzību pie Debesu Tēva, Jēzus Kristus, savas ģimenes un citiem, kas atbalstīs tevi tavā izvēlē sekot iecerei. Un visbeidzot, dzīvo tā, lai būtu Svētā Gara vadības cienīga.

Runājot par spēcīgas liecības iegūšanas nozīmīgumu, prezidents Tomass S. Monsons apsolīja jaunajām sievietēm: „Jūsu liecība, ja tā tiek pastāvīgi kopta, turēs jūs drošībā” (Thomas S. Monson, „May You Have Courage,” *Ensign*, 2009. g. maijs, 126).

Tava liecība tiek stiprināta „pakāpeniski caur tavām pieredzēm. Neviens uzreiz nesaņem pilnīgu liecību” (*Uzticīgi ticībai*, 108). Tu atcerēsies, ka, lai uzkāptu kalna stāvākajā nogāzē, mums ir jāspēr viens solis pēc otra. Lai iegūtu liecību, tā ir jākopj soli pa solim. „[Tava liecība] palielināsies, kad tu pieņemsi lēmumus turēt baušļus. Iedvesmojot un stiprinot citus, tu redzēsi, ka tava liecība turpina attīstīties. [Iedibinot lūgšanas, Rakstu lasīšanas, paklausības un kalpošanas personīgos paradumus], tu tiksī svētīta ar iedvesmas brīžiem, kas nostiprinās tavu liecību” (skat. *Uzticīgi ticībai*, 108).

Personības attīstības programma ir brīnišķīgs veids, kādā tu vari kopt savu liecību soli pa solim. Vērtību pieredzes un projekti ir mazi soli, kas attīstīs tavu liecību par Jēzu Kristu, kad tu apgūsi Viņa mācības un regulāri pielietosi tās savā dzīvē. Šīs pastāvīgās rūpes palīdzēs tev droši turēties uz ceļa.

Otrkārt, meklē palīdzību pie citiem, lai saņemtu papildus spēku un atbalstu. Vispirms vērsies pie sava Debesu Tēvu ar lūgšanu. Tu esi Viņa meita. Viņš pazīst tevi un mīl tevi. Viņš dzird un atbild uz tavām lūgšanām. Mums neskaitāmas reizes tiek mācīts Rakstos „lūgt vienmēr” (skat., piemēram, M&D 90:24). Kad tu lūdz, Tas Kungs *būs* ar tevi tieši tāpat, kā Tas Kungs bija ar Jozuu.

Lai sekotu iecerei un atgrieztos pie mūsu Tēva Debesīs, mums katrai ir nepieciešama Glābēja palīdzība. Iespējams, tu esi izdarījusi kādu kļūdu vai esi sākusi citu ceļu. „Tādēļ, ka Glābējs mīl tevi un ir atdevis Savu dzīvību par tevi, tu vari nožēlot grēkus. ... Glābēja veiktās Izpiršanas upuris ir padarījis par iespējamu to, ka tu vari

saņemt piedošanu par saviem grēkiem” (*Jauno sieviešu Personības attīstība*, 71. lpp.). Jo drīzāk tu nožēlosi grēkus, jo drīzāk tu atklāsi svētības, kas nāk no piedošanas (*Jaunatnes morāles stiprināšanai*, 30. lpp.).

Aņņemies jau tagad darīt to, kas tiek prasīts, lai nožēlotu grēkus. „Katru nedēļu cienīgi pieņem Svēto Vakarēdienu un piepildi savu dzīvi ar tikumīgām aktivitātēm, kas sniegs garīgu spēku. To darot, tu kļūsi stiprāka savās spējās pretoties kārdinājumam, turot baušļus un kļūstot līdzīgāka Jēzum Kristum” (*Jauno sieviešu Personības attīstība*, 71. lpp.).

Lai tev palīdzētu, uz Zemes ir arī pēdējo dienu pravieši. Pravieši runā attiecībā uz šodienu. Uzklausi viņu vārdus. Viņi dos tev ceļazīmes, kas brīdinās tevi par briesmām un ļaus palikt tev uz droša ceļa. Ceļazīmes, kas paredzētas tieši tev, ir atrodamas brošūrā *Jaunatnes morāles stiprināšanai*. „Pravietim seko, viņš zina ceļu” (*Children’s Songbook*, “Follow the Prophet,” 110).

Viena no lieliskajām ieceres svētībām ir tā, ka mums ir ģimenes. Tev ir vecāki, kuru lielā gudrība un pieredze palīdzēs tev sasniegt savu dievišķo potenciālu. Uzticies viņiem. Viņi vēl tev to labāko.

Mācies no savas mātes, savas vecmāmiņas un citu taisnīgu sieviešu stiprajām liecībām. Mātes loma iecerē ir rūpēties. Mātes, neviens nemīl jūsu meitu tā, kā jūs mīlat. Jūs esat viņas labākā vadītāja, padomdevēja un piemērs. Mēs ceram, ka jūs pieņemsit aicinājumu strādāt pie Personības attīstības kopā ar savu meitu. Kā es mācījos, strādājot pie tikumības vērtības kopā ar manu māti, jūsu attiecības tiks stiprinātas, un jūs abas tiksit svētītas ar savstarpēju mīlestību, atbalstu un iedrošinājumu.

Jaunās sievietes, izvēlieties labus draugus, kas atbalstīs jūsu taisnīgās izvēles sekot iecerei. Līdzīgi Rutai, kura Kerolainei sniedza uzmundrinājumu, mēs zinām, ka daudzas no jums var darīt daudz ko tādu, kas jūs savstarpēji stiprinās. Pēc tam, kad jūs būsit saņēmušas savu Jaunās sievietes atzinību, jūsu kārtā būs kļūt par „lielo māsu”. Nopelnot Goda Bites atzinību, jums tiks sniegtas iespējas stiprināt citas jaunās sievietes ar savu taisnīgo piemēru un liecību, sniedzot viņām padomus par Personības attīstību.

Visbeidzot, dzīvo tā, lai būtu Svētā Gara vadības cienīga. Kad mēs palīdzējām Kerolainei, mēs meklējām labo, kas mums ir apkārt, un mēs pat dziedājām Sākumskolas dziesmas un tādējādi mēs uzaicinājām Garu. Mēs sajutām mīlestību, prieku un mieru, kas ir Gara augļi (skat. Galatiešiem 5:22). Tev būs nepieciešams šis miers un iedrošinājums, kad Sātans centīsies samulsināt tevi ar šaubu vējiem, kad tu tiksī kārdināta uzsākt citu ceļu vai kad citi būs nelaipni pret tevi vai izsmies tevi tavas pārliecības dēļ.

Ļaujiet man dalīties ar Džūlijas pieredzi, kura bija jauna sieviete un spēja stāties pretī grūtībām, jo bija ieklausījies Svētā Gara pamudinājumos. Kādu dienu viņa studēja Veco Derību un viņas prātā ienāca doma: „Izlasī Mateja 5. nodaļu. Izlasī Mateja 5. nodaļu”. Viņa padomāja: „Kādēļ man radās doma, ka man jālasa Jaunā Derība?” Tomēr viņa rīkojās saskaņā ar pamudinājumu un izlasīja Mateja nodaļu: „Mīliet savus ienaidniekus un lūdziet Dievu par tiem, kas jūs vajā” (Mateja 5:44).

Nākamajā dienā viņa piedzīvoja dažas nesaskaņas ar saviem draugiem, kas izturējās nelaipni un pievīla viņu. Sākumā viņa bija ļoti dusmīga, bet tad padomāja: „Es šim tiku sagatavota. Gars pamudināja mani izlasīt Mateja nodaļu, un tādēļ man jāmiļ un jālūdz par saviem draugiem.” Mazais Rakstu lasīšanas solis sagatavoja viņu, lai viņa rīkotos Kristum līdzīgā veidā. Pēc šīs pieredzes viņa pārliecinājās, ka Tas Kungs pazina viņu, un caur Svētā Gara pamudinājumiem viņa zināja, kas viņai ir jā dara.

Manas dārgās jaunās sievietes, es esmu satikusi daudzas no jums, kas līdzīgi Džūlijai, nav padevušās, saskaroties ar grūtiem apstākļiem, bet ir izvēlējušās sekot iecerei. Es lūdzu, lai soli pa solim jūs turpinātu stiprināt savu liecību. Meklējiet palīdzību

no Debesu Tēva, Jēzus Kristus, praviešiem un citiem, kas atbalstīs jūs savā izvēlē sekot iecerei. Dzīvojiet tikumīgu dzīvi, lai jums būtu Svētā Gara vadība, kas vestu jūs drošībā. Es liecinu, ka, ja jūs darīsīt šīs lietas, Tas Kungs būs kopā ar jums un jūs spēsīt palikt uz ceļa, kas ved uz templi un mūžīgo dzīvi. Esiet stipras un drošas (skat. Jozuas 1:9) un nekad, nekad, nekad nepadodieties! Jēzus Kristus Vārdā, āmen.